

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnštvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[časno še tudi 13.321]

26. vodstvo državne
ljudske knjižnice
Ljubljana.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Malloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisajte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Naročnikom v vednost.

Z ozirom na netočno plačevanje naročnine »Napreja« Lj. glasu in »Vorwärts« smo sklenili, da mora od 1. oktobra t. l. vsak naročnik naročnino plačati vsak mesec naprej.

Kdor je kaj dolžan, mora v prvi vrsti gledati da plača naročnino za mesec naprej, dolg pa odplačuje. UPRAVA.

Kultura in prehod v socializem.

V mrzlični razburjenosti naše dobe se ni preveč čuditi, da prihaja marsikaj iz ravnotežja, kar se je zdelo popolnoma utrjeno in uravnano. Veliki duševni potresi, kakršne so povzročili naši dnevi, ne morejo miniti brez posledic, in vsakdo jih danes lahko opazuje. Tudi socializmu ni prizanesel ciklon, ki je zdvijal preko sveta, in v več kakor enem oziru mu je prinesel neizmerno škodo. Med drugim je v mnogih krogih omajal temeljne nazore in zanesel zmedo v pojme o bistvu socializma samega, tako da izgleda v mnogih slučajih, kakor da niso imeli z razlaganjem socializma prav njega ustanovitelji in učitelji, temveč nasprotniki.

Predaleč bi nas vodilo, če bi hoteli na tem mestu analizirati vse pomote, ki so se vrinile v socialistično gibanje največ z ozirom na taktiko, pa tudi z ozirom na njega tolmačenje. Za danes naj se pobavimo le z enim vprašanjem: kakšna je zveza med socializmom in kulturo?

Za večino nasprotnikov je bil odgovor na to vprašanje zelo preprost. »Socializem je protikulturen,« so dejali in s tem je bilo vse opravljeno. V svojem zaključku je bila ta kritika imenitna. Če se posreči dokazati, da je socializem res na škodo kulture, tedaj je njegova usoda zapečaten. Napredek kulture je napredek človeštva. Če je zakon evolucije resničen, tedaj je napredek neizogiben. kajti vsaka nova stopnja razvoja je nov kos napredka. Razvoj in napredek se krijeta. Vsa tista filozofija, ki se trudi dokazati, da se suče vse le v kolobarju, pri čemer se nikamor ne pride, kakor na plesu, kjer se vrtil in vrtil, a vedno le na enem mestu, je brez temelja in vsa dejstva prirodoslovja v najširšem pomenu besede so jo popolnoma ovrgla. Da je nastala zemlja, katere nekdanj ni bilo, da so se na njej izvršile silne evolucije, ki so več kakor enkrat popolnoma izpremenile njeno lice, da se je na njej razvilo organsko življenje, da je iz enoličnega bitja nastalo mnogolično, da se je preselilo iz morskih globčin na suho in se tukaj dalje razvijalo v sesalce pa do človeka, se ne more imenovati skakanje na enem mestu. Ves ta razvoj kaže določeno črto, ki sicer ni pravilna ravna linija, temveč se včasih vije in krivi in posega nazaj in se lomi v kotih, katere splošna smer se pa vendar vse bolj in

bolj oddaljuje od izhodne točke, to se pravi: drži vedno naprej.

Kakor se ne more tajiti napredek sam na sebi se pa tudi ne more tajiti napredek v kulturi. Saj se za človeka napredek sploh najjasneje izraža v kulturi. Da ni današnja kultura na tisti višini, na kateri bi jo radi videli, je res ali to ni dokaz, da sploh ni napredovala, ali da se je le vrtela v krogu ali pa na tak način kakor mesec okrog zemlje. Kultura Asircev in Babiloncev, kolikor dovoljuje kritiko, je bila vendar bistveno drugačna od kulture jamskega človeka ali one mnogo naprednejših pol-barbarov, ki so gradili svoja bivališča na kolih po jezerih. Bila je bogatejša, dajala je človeku večje udobnosti in več varnosti, obsegala je večje znanje, torej je bila vsekakor višja. Grška jo je zopet prekašala. Pa cenimo klasično grško in rimsko kulturo kakor nam je ljubo, moramo vendar priznati, da je kultura naše dobe zopet višja, kar je naravno, ker ima mnogo več sredstev na razpolago.

Zmota mnogih ideologov je v tem, da smatrajo kulturo za plod posameznih velikih duhov, pa prezirajo, da je tudi ona v glavnem plod razmer kakor človek sam. Označevati kulturo po posameznih duševnih velikanih pomeni prav toliko, kakor reducirati vso zgodovino na kralje in cesarje in na vrsto, v kateri so si sledili.

Če priznamo napredek kulture in nujnost tega napredka, z drugimi besedami: njega odvisnost od zakona razvoja, spoznamo, da mora naposled podleči vsaka sila, ki je kulturi sovražna. In če bi bil socializem res nasproten kulturi, bi bilo vse njegovo stremenje brezupno.

Toda trditev ni dokaz. Nihče ni bil doslej še tako srečen, da bi bil dokazal nekulturnost socializma in njegovo nevarnost za splošno kulturo. Resnica je baš nasprotna. Socializem daje temelj za višjo in boljše kulturo.

Priznali smo, da je sedanja kultura višja od preteklih. Priznati je pa tudi treba, da ni najvišja, za katero je človeštvo sposobno in da si v ideji, a na temelju znanih dejstev lahko ustvarimo mnogo lepšo in dragocenejšo kulturo.

Ali kultura izhaja iz razmer. Tista, ki so jo ustvarile nekdanje razmere, je med nami. Imamo jo in uživamo jo. Če hočemo drugo, nam je treba drugih razmer. Ker pa je človek ne le plod, ampak tudi stvarnik razmer, se mora sam pobrigati, kolikor je pač v njegovih močeh, da pride do razmer, iz katerih se more poroditi tista boljše in lepša kultura, po kateri hrepeni.

Kapitalizem je splošil svojo kulturo. Poznamo jo. Taka je. kakršna mora biti kot posledica fiktivnih razmer. Drugačne ne more ustvariti. Lahko izpremeni podrobnosti, zboljša malenkosti, temelja pa ne more premakniti, ker je sam temelj. Za drugo kulturo je treba drugega temelja. Tega daje socializem.

Nadomestitev kapitalizma s socializmom pomeni izmenjavo fundamenta, pomeni izpremembo razmer. Vprašanje je le, ali je temelj, ki ga ponuja socializem, res boljši od kapitalističnega.

Na to bi se lahko odgovorilo, da je socializem sam nujna posledica razvoja, in da torej ni njegova stvar odgovarjati, kakšen da bo sad drevesa, ki mora zrasti — hočeš ali nočeš. Toda tak odgovor bi se lahko komu zdel zelo slaboten, in tega ni treba socializmu. Vseh podrobnosti bodoče družbe seveda ni mogoče razlagati, ker jih ne more nihče predvideti in ker si tudi novi rodovi ne bodo dali predpisovati od sedanjih, kako naj škropje ulice in kdaj naj hodijo h kosilu. Vendar pa ni socializem v tako žosto meglo zavita skrivnost, da ne bi bilo mogoče spoznati njegovega značaja vsaj v jedru in v glavnih obrisih.

Socializem prireja boljše organizacijo družbe, s tem boljše porabo sredstev in kot neizogibno posledico varnejše in bogatejše življenje. Materialne razmere postanejo za vse človeštvo ugodnejše. To so tla, na katerih ima kultura vse ugodnejše pogoje, kakor v sedanji družbi. Kultura se lahko razlaga kot predvsem nematerialna reč — saj je bila razlagana že na vse mogoče in nemogoče načine — toda brez materialnih sredstev le ne more izhajati. Ako ne bodo ta sredstva služila kakor sedaj le sebičnim namenom posameznikov, ampak vsej družbi, je precej umevno, da bo njih poraba bolj sistematična kakor sedaj in da bodo radi tega tudi uspehi znatno drugačni.

Ali dočim ne more biti nobenega dvoma o takih rezultatih v dovršeni socialistični družbi se vendar lahko vpraša, ali se ne zgodi vmes kaj takega, kar bi moglo prizadeti kulturi prehode rane, jo pahniti tako daleč nazaj, da bi bila od uničevanja povzročena škoda večja od koristi, ki bi jo bilo pričakovati šele za pozno prihodnost in morda celo spraviti socializem sam v nevarnost?

Če je to vprašanje resno, ga ne more niti socialist meniti nič tebi nič odkloniti. Sedanji časi so taki, da se mora celo sam baviti vsaj s podobnimi vprašanji.

Važen je končni cilj socializma, važna je pa tudi prehodna doba. Nihče ne pravimo, da je mogoče ves prehod predpisati in mu začrtati vsa pota in vse stezice. Metode, ki so mogoče in metode, ki so potrebne, so odvisne od premenljivih faktorjev. Ali več, ali manj so odvisne tudi od tistega činitelja, ki nastopi v tej dobi najbolj aktivno — od socialistov, od socialističnih organizacij, strank itd.

Naloga socializma je ustvaritev in ureditev nove družbe. To je pozitivno delo, gradbeno delo. Za zgradbo nove družbe je treba tal in materiala. Samo razdiranje torej nikakor ne zadostuje. Gotovo je treba mnogo podreti, ali razdiranje samo na sebi ni glavni namen. Ta je ustvarjenje. In kadar se ruši, je treba vedeti, kaj in koliko se naj poruši, da bo

Janko Telban:

Memorije.

VOJNA VOJNI.

Vzhodno od vasice Gallio je ležala osma stotinja nekega slovenskega polka v zakopih. Dan za dnem jo je sovražnik huje napadal, vidno se je krčila, tam za malim gozdom pa so se množili neotesani beli križi. Tla so bila kar posuta z železnimi drobci in strjena kri se je držala skal. Med koreninami je ležal sem pa tje kos črnega, razpadajočega mesa, ki je služilo za hrano podganam, ki so se strašno množile po luknjah ter ponoči napadale utrujene in izstradane vojske.

Mirno je bilo jutro po končanem nočnem napadu, ko je iz kaverne počasi prilezel podnarednik Gracchitz ter si pretegoval zmazane ude. Bil je aktiven podčastnik, starega avstrijskega kova in disciplin. Po ranjenem naredniku je prevzel poleg nadporočnika vodstvo stotnije. Ljudje so se ga bali, bil je strasten nemški nacionalist, dasi je bil rojen Slovenec. Za vsak najmanjši prestopok je kaznoval prostake, ki so se izmučeni kakor sence vlačili iz jarka v jarek — okostnjaki skrivljenih hrbtov, rumenih lic, z globoko udrtimi očmi.

S elastjo je užival soladne žarke ter žvižgal predse naprev neke dunajske pesmi. Dva sanitetca sta prinesla mimo ubitega vojaka, razbita glava

se je vlekla po tleh ter puščala za sabo krvavo sled. Molče je pokazal proti gozdu, tam kjer stoje tisti beli križi, izvlekel iz žepa svalčico, čez obraz mu je šinil smeh, potem je pa lahkih korakov odšel v nadporočnikovo pisarno.

„Kaj je novega, Gracchitz?“

„Že zopet dva.“

„Prokleta!“

„To je že četrtrič, odkar imamo ubežnike, in jaz sumim, kdo dela propagando. Gospod nadporočnik, treba bo temu napraviti konec, ter temeljito razčistiti to bando. Infanterist Franc Mušič dobiva neke socialistične časopise in jih na večer čita vojakom. Gotovo bo to vzrok, da mečejo ljudje orožje proč in uhajajo k sovražniku. Mislim pa še, da je on tudi“, nagne se prav k ušesu, „srbofil.“

„Grom in strela, to mi šele danes poveste, takoj sem z njim, takoj ga ustrelim s tole svojo roko!“

Ni še preteklo pet minut in že stoji Mušič pred razkačenim nadporočnikom, ki se komaj premaguje, da mu ne skoči za vrat ter ga sam ne zažudi.

„Mušič, kakšne časopise prejimate?“

„Socialistične.“

„Kdo vam jih pošilja?“

„Moja žena.“

„Pa vi veste, da se taki časopisi ne smejo čitati, to prepoveduje službeni reglement.“

„Gospod nadporočnik, pokorno javljam, saj jih cenzura...“

„Molči, pes, nobene besede več! Vi propagirate upor zoper presvetlega cesarja in našo slavno habsburško hišo. Vi ste izdajalec domovine, vi, vi izpadek človeštva...“

„Gospod...“

„Molči, svinja, takoj v ječo, podnarednik, o vadbo na divizijsko sodišče. Marš.“

Napol zasuta kaverna je služila stotniji za ječo. Voda je kapala od stropa in podgane so se podile po kamenju, kamor so kuharji metali kosti, da se jih je več zaredilo, po nalogu gospoda nadporočnika. Bodeči španski jezdec je zapiral vhod, pred katerim sta sedela dva vojaka z nabitimi puškami in glavami globoko vklonjenimi med kolena.

Mirna je bila tista noč. Polnoč je že davno minula, ko je stopil v kaverno, kjer je bil zaprt France, podnarednik. Iz kota se je čulo škripanje, prižgal je električno svetilko, velike podgane so pustile kosti ter prestrašene zbežale. V kotu je sedel Mušič z globoko sklonjeno glavo in vklonjenimi rokami na hrbtu.

„No, France, kako se počutiš?“ se je satanško zarežal Gracchitz.

„Morilec.“

„Habaha! Morilec. Pomniš, kako je bilo takrat, ko si peljal nevesto na svoj dom, deklo, katero sem jaz ljubil? Muzikanti so igrali, svatje vriskali, jaz

Schichtovo - milo z znamko „Jelen“

prihrani čas in denar. Zadostuje, ako s Schichtovim milom samo enkrat po perilu potegneta, tam kjer morate z navadnim milom trikrat.

služilo novi zgradbi.

V zgradbo nove družbe spada tudi kultura. Nepredvidnemu razdiralcu bi se lahko zgodilo, da bi razdiral in razdiral, v gorečnosti svojega poklica pa bi nenadoma opazil, da je uničil tudi tisto, česar najbolj potrebuje za izvršitev svoje prave naloge. Kadar je vse demolirano, je prepozno spoznanje, da bi bila opeka, ki je razbita, železje, ki je zavrženo, les, ki je požgan, nujno potreben za novo hišo. Potem pride tudi obžalovanje, da so bile v prvi strasti razdejane dragocenosti iz same jeze, ker so prej služile drugim, pa bi bile sedaj lahko koristne vsem.

Taka nevarnost obstaja vedno v dobi velikih prehodov iz starejših v novejšo družbo, tudi ob prehodu iz kapitalizma v socializem. Krščanstvo v svojih prvih idejah je pomenilo gotovo napredek napram tedanjim vladajočim razmeram. To dejstvo, ne pa Konstantinova zastava mu je zagotovilo zmago. Ali še danes žaluje svet za dragocenostmi antike, ki jih je uničilo to boljše krščanstvo, ki je pač prav kmalu postalo slabše. In da je danes na svetu marsikaj dobrega, kar je vredno ohraniti in česar se bo tudi socialistična družba lahko z uspehom posluževala, je treba priznati.

Vedno, zlasti pa v dobi prehoda morajo socialistične sile imeti pred očmi, da ni cilj razdiranje, temveč ustvarjanje in da je socializem poklican podati svetu višjo kulturo, torej se izogniti vsemu, kar bi mu moglo to nalogo otežiti ali pa celo za dolgo dobo onemogočiti.

Proletarec

Razno.

Pod vlado, ki hoče biti s Herriotom in Macdonaldom v zlahti in ki se navdušuje za razorožitve, so ravnokar sklenili, da bodo morali absolvirani učiteljskičniki odsluževati svoje vojaško leto nepretrgoma in ne kakor doslej samo za časa šolskih počitnic. To bi bilo pametno, če bi ta vlada ne hotela biti v zlahti s Herriotom, z Macdonaldom in za razorožitve.

Blairova skupina, ki je dala Pašičevi vladi 5 milijonov dolarjev posojila za gradbo železnic, meni tudi sedanja vlada napumpati za nova 2 milijona. Nekaj smo pred kratkim čitali, da nas je Blairova skupina s svojim posojilom prav dobro oči-ganila in nas vodila za nos, in sicer bila je baš sedanja vlada, ki je to ugotovila. Zdi se nam, da hoče ta vlada Blairovi skupini dati priložnost, oči-ganiti nas za nadaljna dva milijona dolarjev, približno tako, kakor so nas dosedanja režimi oči-ganili z najemanjem posojil „za gradnjo železnic“.

Novi ministri, Radičevci, bodo v sredo ali četrtek že prisegli kralju. Radičalci nameravajo v povračilo za obtožbo Laze Markovića in Velizarja Jankovića predložiti narodni skupščini obtožbo proti dr. Korošču in dr. Spahi.

Verjamemo, da pribajajo na prometno ministvo številne pritožbe radi krivične prevedbe in razvrstitve železničarjev, ne verjamemo pa, da bodo vse te prošnje kmalu in pravično rešene. Takih pritožb si pa sigurno tudi v bodoče ne bodo premišljali ugodno rešiti: muslimanski železničarji so se pritožili, ker jim je svoje dni minister Janko-

sem pa za grmom stiskal pesti ter prisegel maščevanje. Sedaj mi ne uideš nič več, moja ura je tukaj! Hababa ...

„Gospod Gracšitz, imejte usmiljenje, skupaj sva rasla, skupaj hodila v šolo in jaz nisem mogel zato, če je ona mene ljubila. Če nimete usmiljenja do mene, vsaj mojih dveh nedolžnih otročičev se usmiliti, jaz vam tega ne pozabim!“

„Dobro, tukaj pred mano poklekni in me prosi oduščanja.“

Vse tiho. Tam nekje daleč je zajekalo: „Marica ...“

Bolestno tožno. Noge so se v sklepkih omečale, dolga, vklenjena postava je padla podnaredniku pred noge.

„Tako, vidiš, pest!“

Tedaj se je zgodilo nekaj strašnega. Pasji bič, katerega je prinesel podnarednik s seboj, je zažvižgal po razsušenem hrbtu, glavi, rokav, kamor je padlo ...

Potem je bilo tiho, samo tam na razmočenih fleh je jokalo dolgo, zelo dolgo in podgane so li-zale gorko kri.

V četrtekotku so stale stotnje, v sredi pa je stalo eno drevo pokonci, drugo počez in vrv se je

vič prepovedat nositi službene čepice brez senčnikov in g. Sušnik je brž napisal naredbo, da muslimani smejo nositi kape brez senčnikov.

Vodja prometne šole in organizacije strokovnega oddelka pri ministarstvu prometa v Beogradu je postal g. Repić iz Maribora. Prometne šole bodo potem organizirali po vsej državi.

Poročali smo, da so kačaki v Južni Srbiji ujeli srezkega poglavarja v Djakovici in dva njegova uradnika. Uradnika so pred nekaj dnevi izpustili, da prineseta zahtevano odškodnino za ujete-ga glavarja Munjića. Zdaj poročajo, da se je vrnil tudi Munjić, ker je ljudstvo zbralo 350.000 Din za njegovo odškodnino. To „ljudstvo“ se nam zdi malo čudno, najhž se je vlada udela in je plačala odškodnino, ki so jo kačaki od nje zahtevali.

Pravilnik za delavske zbornice je minister dr. Behmen potrdil.

Radi dopisnika „Vremena“, ki so ga aretirali Bolgari, je protestiralo Udruženje novinarjev tudi pri Zvezi mednarodne časnikarske organizacije v Parizu, naš poslanik v Sofiji pa pri bolgarski vladi, ki je obljubila, da bo krivce kaznovala.

To je tisto! Pri ministru za socialno politiko, dr. Behmenu so se te dni pritožili bančni uradniki, da se sprejemajo tuji uradniki, domači pa odpuščajo. Imamo pač naredbo, da se morajo zaposliti prvdsvem domači uradniki, ampak težave so s to naredbo, je dejal minister, kajti navezani smo na tuj kapital in ta pravi, da je navezan na svoje ljudi ...

Na Angleškem izkazuje najnovejša statistika okrog 27.000 brezposelnih rudarjev.

Egiptovski ministrski predsednik Zaglul paša je dospel v London, da se z Macdonaldom povpori zaradi Sudana.

Kupujte čevlje samo z znamko „Sloga“.

Ako piješ „BUDDHA“ čaj, vživaš že na zemlji raj!

Zapisnik

seje pokrajinskega odbora SSJ in KDZ dne 17. avgusta 1924.

[Nadaljevanje.]

S. V. MÖDERNDORFER: S. Krušič je kršil pravilnik in je to tudi sam s svojimi izvajanjimi potrdil, zato glasujte, če pretrgamo kratko vse vezi z njim.

S. C. BÖHM: Krušič je sestavil apel, saj pozivlja v njem vse organizacije, naj ga osvobodijo.

S. V. MÖDERNDORFER: Ker s. Krušič ne mara priznati, da je bil to apel in da je to proti določbam strankinega pravilnika je tu predlog s. Bernota, ki se glasi: „Izjavljam, da ni res, da sem bil kdaj proti pravilniku. Nasprotno je res, da stojim neomajeno na pravilniku in da se bom vestno po njem ravnal“. To izjavo naj s. Krušič podpiše.

S. I. KRUSIČ: Ne podpišem.

S. V. MÖDERNDORFER: Da bo imel s. Krušič čas to dobro premisliti, prekinem sejo za 10 minut.

S. Krušič je medtem izjavo podpisal s sledečim pristavkom: pridržujem si pa vse pravice za

zibala v vetru. Pod to pripravo pa je stal Franco Mušič.

Avditor resnega obraza je čital rzsodbo.

„V imenu njegovega veličanstva cesarja in kralja avstrijskega, ogrskega, kralja apostolskega... se obsodi Franco Mušič, da je propagiral socialistične ideje, nagovarjal vojake k dezertaciji, bil ves čas vojne srbofil itd. na smrt na vešalih.“

Grobna tišina.

„Obtoženec, imate kaj pripomniti?“

„Gospod sodnik, prosim, kaj pa je to, srbofil?“

Noge so izgubile tla.

„Marica!“

Telo se je zagugalo po zraku. Obraz je postal višnjev, globoko udrte oči so pogledale iz jamic. Usta se se globoko odprla in gospodu avditorju se je zdelo, da mu obešenec kaže jezik. Tam v dalji so pokali sovražni topovi ...

Noč je bila temna. V jarkih osme stotnije pa so lazile temne sence semintja. Dva vsklika, potem pa je bilo vse mirno.

Iza griča je pokukalo solnce, ki se je naspalo na italijanskih ravninah, ter videlo čudno sliko: čez skalo sklonjena sta ležala nadporočnik in podnarednik z bajonetom v prsih — osme stotnije pa ni bilo nikjer ...

izražanje misli o predlogih in nadaljnih spremembah pravilnika na kongresih.

Zidani most, 17. avgusta 1924.

Iv. Krušič m. p.

S. ZV. BERNOT: Čita dalje Klemenčičev dopis. Sodrugi, jaz sem za to, da v vseh takih slučajih skušamo edino razložiti naš pravilnik in poučiti vse take naše somišljenike, da je pravilnik res zmožen združiti vse [ročne in duševne delavce. Kdor pa našega pravilnika ne mara priznavati, ta naj sploh ne hodi k nam.

S. ANTON WERDFN: Klemenčič poudarja tu nekak način, kako naj pridemo do združenja z njegovo skupino. Tako se je godilo tudi l. 1919. Takrat so farbali ljudstvo, da imajo pol milijona članov. Pa kakor ni bilo to takrat [res, tudi danes ni res, da jih imajo 25000 organiziranih po celi državi. Z Golouhi, Klemenčiči itd., ne iščimo zvez, ker je naše člansivo še zdaj hudo od takrat, ko so ravno ti elementi povzročili razkol v stranki.

[Z ozirom že na pozni čas je ostalo v tej zadevi pri izvajanjih s. Bernota, da ima pravico vstopiti v našo stranko vsak, ki priznava in izvršuje določbe strankinega pravilnika.]

S. Z. BERNOT: poroča o gibanje naročnikov. Finančno bo treba vsekakor stranko utrditi, istotako je treba tudi ustaliti število naročnikov, da homo bolj nemoteno lahko ljubovali gonji naših nasprotnikov. Članski prispevki zadoščajo komaj za eno moč. vsa finančna podlaga je torej pri „Napreju“, zato gre tudi vsa gonja predvsem proti „Napreju“. V Ljubljani so baje plakati nabiti z napisom „Proč od Bernotave struje“. [S. Al. Leskošek pojasnil, da mu je neki strojnič pravil, da so taki plakati po Ljubljani plakativani]. Naši nasprotniki imajo denar, zato si take reči lahko dovolijo. Mi pa moramo za to čimdalje bolj gledati na to, da utrdimo zavednost našega članstva in pridobivati novih naročnikov, zato da zasiguramo stanje članov in naročnikov. Omeniti moram, da odpovedujejo „Naprej“ tudi stari naročniki, kakor n. pr. s. F. Tratar.

S. CIRIL BÖHM: Čita bilanco za prvo polletje 1924.

Čita zapisnik seje nadzorstva in posamezne izjave [pogl. „N.“ št. 130]. Pove svoje mnenje o nadzorstvu; [Predlog čitaj v „N.“ št. 133.]

Nadaljnja izvajanja so bila sledeča:

III. Mnenje o gospodarstvu v splošnem je naslednje: na račun zgube in dobička izkazuje v tem polletju Din 983523 primenkljaja. Zguba je povzročil na eni strani „Naprej“ Din 189540 nadalje „Vorwärts“ Din 585969 toliko nadalje izkazuje bilanca pod točko organizacije Din 13.000 prejemkov, kar naj bi bilo za kritje upravnih stroškov za organizacijo. nasprotno pa izkazuje postavka „uprava“ 20.000 izdatkov iz česar se da sklepati da je primanjkljaj nastal tudi radi premalih prejemkov organizacij.

Bilanca izkazuje Din 23984968 aktive in Din 24968491 pasive

Med aktivo izkazuje postavka „dolžniki“ Din 19840530 katera se mi zdi nekoliko nerealna z ozirom na to predlagam da se ta postavka zniža na svoto ki bi vsaj deloma odgovarjala realnosti to je na svoto Din 150.000.

Zniža se nadalje tudi svota pri postavki „inventar“ in to za 10%.

Pasiva izkazuje med drugimi postavkami tudi rezervni sklad Din 4165902, tiskovni sklad 335985 roparski vitezi 69828 skupno torej 4571215. Na ta način izkazuje bilanca Din 200.000 aktive in Din 200.000 pasive.

Če bi se vzele te svote, bi bilo to realno stanje s katerim mirno lahko rečemo, da odgovarja realnosti. Toliko o gospodarstvu.

IV. O gospodarstvu posameznih oddelkov sem prepričano o naslednjem: „Naprej“ hodi zadnje čase pot izgube tako n. pr. izkazuje račun zgube in dobička. Z ozirom na to dejstvo je potrebno, da pokrajinski odbor se resno zavzame za stvar; da ukrene potrebno da se zavaruje eventualno nadaljnje nazadovanje, če hoče, da bo imelo delavstvo dnevnik, ki odgovarja socialističnim tendencam in potrebam časa.

Isto pot hodi tudi oddelki organizacije: na eni strani je dela vedno več izdatki se množe ne zadostuje pa za njih kritje. Organizacija je prejela na prispevkih v tem polletju 13.456 Din 90 par uprava je pa stala okroglo 20.000 Din; da je treba temu napraviti konec je jasno.

Oddelki čevljarne izkazuje isto tako približno 4700 Din primanjkljaja.

V splošnem je stanje „Sloga“ naslednje: na deležih se je prejelo okroglo 6000 Din, na hranilnih vlogah pa 51.000 Din. Od tega se je stranki posodilo 50.000 kateri znesek leži v stranki bodisi v gotovini bodisi pri dolžnikih ali pa v inventarju.

Splošno mnenje z ozirom na izjavo, ki jo je podal sodrug Jeram, da se nahaja notranost uprave v neredu ni krivo temu vodstvo marveč politični lopovi v in izven strank.

Utemeljujem to iz sledečih razlogov: kaj vse bi se bilo že lahko ustvarilo, če bi se bilo začelo realno gospodariti v smislu socialističnih tendenc že od l. 1921 dalje namesto da se je vršil nepotreben proletariatu škodljivi politično lopovski boj od strani tistih, ki so se leta 1923 odcepili. Drugo je pa to: namesto da bi tisti ki so bili izvoljeni v naj-

višjo strankino Inštaucijo pokrajinski odbor delali za procvit stranke pa ruvarijo delajo zmede potom tajnih političnih mehanicij. Primirjanje našega vodstva s tako drugo organizacijo je po mojem mnenju nesmiselnost slučaj kovinarji. Kdor je praktično deloval v knjigovodstvo posebno še tam kjer ima knjigovodja poleg polne mize knjigovodstvenega dela tudi še druge opravke ta razume da je tukaj govorice od več marveč je rešitev edino v tem da se zavibne rokave ter se potruji odstraniti to kar nam je zdaj napot. Moje mnenje je če bo odbor moj predlog upšteval nadalje našel človeka ki bo odgovarjal vsem potrebam bo odpravljeno tisto radi česar predlaga s. Jeram nezaupnico ne da bi pri tem dal praktični nasvet kako stvar izpeljati. Predlagam ponovno da se prične z reorganizacijo ko bo odvrnila vsekaršne dvome v rednem poslovanju.

Pripis k točki I.

Pač na zahtevam [da] polaga vodstvo uprave več paznje na kontrolo nadzorstva in to z ozirom na to ker ni bila stvar pripravljena kakor bi morala moje mnenje je da bi se tekom časa od 1. julija po do 17. avgusta lahko vknjižil zaostanek do dne 30. junija, sestavila bilanco ter na ta način vsaj za skoraj dva meseca nazaj pripravilo potrebno za one ki iščejo dlako v jajcu oziroma se sočejo maščevati radi nekih izjav ki jih je neki sodru napisal s svojim lastnim imenom v „Napreju“.

Celje, dne 18. VIII. 1924.

Ciril Böhm.

[Dalje prih.]

OB LEKE
NA
OB ROKE
MESTNI TRG 5
O.B ERNATOVIČ.

PREDLOG

za sejo pokr. odbora SSJ in KDZ. Zbirka za tiskovni sklad je gotovo namenjena napredku našega tiska in se je vselej od vseh tako razumevala. Sele novi kurz v stranki je določil, da se mora „Naprej“ vzdrževati iz lastnega in da naj torej tiskovni sklad ostane sklad, ki bo tvoril glavnico za lastno tiskarno, kadar bo dovolj velik. Koncem I. 1923 je znašal 41.659-02 Din in letos je v prvih 6 mesecih narasel za 4.058-10 Din [pravi tisk. sklad 3.359-85 Din in sklad proti roparskim vitezom 698-25 Din] torej je 30. junija znašal skupno 45.717-12 Din.

Prava bilanca se dela seveda le ob zaključku leta, nikdar se pri nobenem podjetju ne razdeljuje dobiček oziroma pokriva zguba med letom. Vendar je treba že zdaj določiti, kako se bo pokrila izguba, če se bo izkazala tudi na koncu leta. Za ta slučaj naj sklene pokr. odbor že zdaj sledeče:

Tiskovni sklad, ki se vodi v končni bilanci kot „rezervni“ sklad in že po tem svojem imenu kaže, da tvori rezervo, naj se porabi za pokritje vsakoletne eventualne izgube. Sopruji pa, ki razumejo, da se na ta način zmanjšuje skupno imetje in oddaljuje lastna tiskarna, naj se potrudijo, da tekočo zbirko za tiskovni sklad vsaj toliko pospešijo, da se dopolni, za kolikor je bil ta sklad radi izgube zmanjšan.

Če nezavednih ne moremo prepričati, da bi se naročili na edini delavski dnevnik in ga s svojo naročnino toliko podprli, da bi se sam vzdrževal, ni druge pomoči kakor da zavedni svojo požrtvovalnost povečajo. Zavedne kličemo, da premagajo disgustiranje manj zavednih in brezbriznost nezavednih s tem, da z agitacijo in lastno požrtvovalnostjo bolj razširijo misel prostovoljnih prispevkov za tiskovni sklad.

VSEM NASTAVLJENCEM SSJ IN KDZ!

Z ozirom na plačilne težave, ki so nastale zaradi setve nezaupanja, odrejam, da se z današnjim dnem vsem uslužbencem ustavi dosedanje plače. Odslej bodo dobivali le toliko, kolikor je potrebno za njih življenje, da bodo zmožni delati.

Če bodo plačilne težave še nadalje ovirale redno gospodarstvo, bom odredil, da „Naprej“ ne bo izhajal vsak dan, ampak le tolikokrat, za kolikor bo gotovine. Vse to velja do seje SSJ in KDZ.

Kdor izmed nastavljenecov ni pristal ideje „Skupnega doma“, naj to takoj izjavi, da dobi odpoved po zakonu.

Jaz sam odstopam tiskovnemu skladu ne le plačo, ampak tudi vse svoje hranilne vloge in prav tako tudi hranilne vloge, ki sem jih vložil na račun svojih otrok Jaroslava, Ice in Gojmira. Tako popolnoma sem namreč prepričan o naši zmagi, da se prav nič ne bojim za njih bodočnost. Z delom si bodo služili svoj kruh, ne z brezposelnostjo.

Svoje pohištvo in svoje delo sem že dal, zdaj dajam še svoje hranilne vloge (okrog 7000 Din)

in neobvezni dolg (okrog 19000 Din) ki mi ga dolguje stranka iz časov mojega poslančevanja. Zdaj torej niti neobvezno ni več dolžna. Tudi svoje delnice in deleže odstopam tiskovnemu skladu.

Dokler bom mogel delati, vem da bom zaslužil za življenje in vzgojo svojih otrok. In ko bom omagal, ne bom obležal v jarku, kakor mislijo tisti, ki se boje za varnost hranilnih vlog „Sloge“, čeprav niso nič zraven dali.

Izrecno omenjam, da drugim ni treba hoditi po moji poti in da to ni nikakor moralen napad na vlagalce hranilnih vlog, naj tudi tako nrede. Pač pa je potrebno zato, ker razni ljudje ne marajo delati za skuonost in ne marajo niti hranilnih vlog dati skuonosti, pač pa v obrambo svojega skopuštva in lenobe dokazujejo, da so pri „Slogi“ hranilne vloge v nevarnosti.

Kdor bo v nami delal, bo z nami jedel. Kdor pa našo zmagujočo idejo podira, bo moral iti v bojju med proletariatom in kapitalom na stran kapitala, v svojih vrstah ga ne bomo trpeli.

Ta ukrep sem prisiljen sporočiti tudi javnosti, ker seveda ne morem zamolčati zločina, da so nam bile na orjunaški način odvzete poslovne knjige. Nasprotniki ne smejo misliti, da bodo na tak način razbili delavsko solidarnost, ki smo jo z dolgoletnimi boji in trudom prenesli iz kraljestva idej na gospodarsko sodelovanje za skupne cilje na temelju skupne lasti.

Naši k nam! Vlagajte hranilne vloge, zbirajte za tiskovni sklad, plačujte naročnino in progresivni davek — vsak pač, kakor more. To pa vedite, da je vsak lažnjivec, kdor trdi, da je „Sloga“ plačila nezmožna. Jaz se prav nič ne bojim za njeno veliko bodočnost.

V Krškem, 27. IX. 1924.

Bernot, I. r.

Žandarmerijska stanica

v Krškem.

Ciril Böhm brezposelni trgovski potnik iz občine Celjska Okolica, Gaberje 104, je iz našega urada proti volji odgovornih činiteljev odnesel poslovne knjige, zapiske in razne spise.

1. Zadruga „Sloge“.

2. pokrajinskega tajništva SSJ in KDZ, „Napreja“ itd.

Kot predsednik „Sloge“ in tajnik stranke ter glavni urednik in izdajatelj njenega „Napreja“ sem dolžan te predmete varovati zato prosim, da jih pri delinkventu poiščete ali poizveste kam jih je dal, da se čimprej vrnejo lastniku.

Nujno potrebno je to zvesti še zato, ker stojimo tik pred koncem septembra, ko je naš urad dolžan zaključiti 1/4 letno bilanco.

Bernot m. p.

Splošna delavska Unija v Celju je priredila po svojih podružnicah shode v svrhu propagande za zedinjenje z Opčim radničkim savezom Jugoslavije, ki ima svoj sedež v Zagrebu.

Na shodih se je članstvo povsod izreklo za to, da se zedinjenje izvrši po načrtu, kakor ga je centrala predlagala.

Podrobnosti o shodih: v Štorah se je vršil shod dne 13. 9. 1924. Poročal je s. Leskošek, v Liboju pa dne 14. 9. 1924 poročal tudi s. Leskošek. V Gotovljah so člani sami opravili ter se izrekli, da soglašajo z zedinjevalno akcijo.

V Pečovniku se je vršil shod dne 16. 9. na katerem sta poročala ss. Rejc in Leskošek, tam se je obnovila podružnica kemičnih delavcev, ker spada podjetje k podjetju v Rušah, v katerem je delavstvo organizirano v kemični organizaciji. V Šoštanjju se je vršil shod dne 17. 9. 1924, na katerem je poročal tudi s. Leskošek iz Celja. Podrobno o tem shodu bomo spregovorili ob potrebi. Za danes samo to, da se bomo delavci zedinili, pa makar to nekaterim ljudem ne bo všeč, razkrinkali homo tiste, kateri napovedujejo bojko našim shodom. V Seynici se je vršil shod dne 21. 9. 1924, ki je bil obenem protivojni shod, ustanovila se je podružnica Splošne delavske unije. V Rajhenburgu se bo organizacija ustanovila v najkrajšem času. Na vseh shodih je bilo dobro razpoloženje za način bodočega dela, da se delavci združujejo v eno skupno organizacijo.

Podružnica „Svobode“ v Zabukovci bo imela izredni občni zbor v nedeljo, 19. oktobra t. l. ob 9. dopoldne v gostilni s. Ivana Coceja v Megojnicah. Izredni občni zbor se je moral sklicati radi odpotovanja več članov.

DANAŠNJI ŠTEVILKI PRILAGAMO POLOŽNICE Vsa proletarski naročnik je dolžan plačati naročnino za tekoči mesec najpozneje do 10. vsakega meseca.

Ega največjih dunajskih bank, Depozitna banka, je skrahirala. Gospodarska policija je uvedla preiskavo. In ta preiskava je morala imeti lep uspeh, kajti najvažnejši preiskovalni akti so izginili. Sedaj iščejo „neznanega“ tatu. Ki ga ne bodo našli. Kajti ta neznanec tat je, kakor ve poročati „Arbeiterzeitung“, na Dunaju in tudi pri nas zelo znani milijardaš Castiglioni. To, da je milijardaš, ga dela v takih zadevah neznanega, čeprav jim pred nosom čepi.

„Delavsko-kmetški list“ se zaganja v mežiški občinski odbor, ker je kupil mežiškemu gasilnemu društvu ob njegovi pet in dvajsetletnici zastavo za približno 7000 Din (pa ne za 50.000 K, kakor se laže „Delavsko-kmetški list“.) Ne vemo, če je potrebno dajati za zastave tak denar, vemo pa, da na vsak način ni potrebno, če boljševidni za „Delavsko-kmetški list“ primaknejo par desetisočakov iz gladovnih fondov...

Dopisi.

Lista pijancev, gostilničarjev in zapeljivcev delavskega razreda je kandidatna lista „Celjskega socialno-gospodarskega bloka“. Pod tem imenom se krijejo tkzv. Nemci v tesnem objemu s socialnimi pijanci, pardon klerikalci. Čestitamo dr. Ogrizku, da se je spravil s tako lepo gostilničarsko družbo gostilničarjev Žumra, Rebeuška, Jančca, Reberska, Bergerja, Skoberneta, Russa t. j. 15 oz. 11% cele liste. Da se bodo alhololne pijače boljše pretakale po žilah našega rodoljuba g. dr. Ogrizka in po žilah čistokrvnih gg. gostilničarjev, zato je g. dr. Ogrizek skrbel za pošteno postrežbo. Zato so na njegovi listi obilno zastopani slugi in jetniški pazniki itd. Eni bodo skrbeli zato, da se bo vino raznašalo in točilo, drugi bodo pa na alhololne žrive pazili. A en del bo gledal na potrebno propagando da si pijanci ne bi premislili ter bi pod pritiskom obetajoče se nam gostilničarske klerikonemske vlade v Celju ne postali abstinenti. Dohro za to gostilničarsko klerikalno-nemaškutarsko zvezo je, da se naša celjska buržoazija boji postati abstinenta — ker bi njegova „doslednost“ menda trpela!

V družbi dr. Ogrizka manjka samo še hotelir Bernardi in bi lista prav lahko nosila naslov: „Lista celjske gostilničarske stranke“. Sicer bo pa g. Bernardi že poskbel za agitacijo med Orjuno — saj spada med njene ustanovitelje v Celju in med njene najboljšje zagovornike — zaupni počestni razgovori z g. dr. Ogrizkom so gotovo kaj pomagali! In zmaga gostilničarske liste v Celju je gotova! Dosedaj smo peli o Celju belem in veselem. V bodoče se bo pa glasilo: Celje poveljano in alhololizirano.

Bog nam daj Slovincem še par takih politikov kakor dr. Ogrizek, še par gostiln več, še par pijancev več, še par tisoč spolno bolnih več, še par tisoč tuberkuloznih več — in kapitalistična klerikalnonemška politika bo na Slovenskem popolnoma prodrila!

In paraziti bodo živeli na ruševinah in gomilah našega naroda, dokler ne bodo v lastnem smradu od alkohola poginili.

Kdor pravi, da je socialist, pa podpira alhololni kapital s tem, da ni abstinent, kdor pravi, da je naroden in hodi v gostilne, ki so vse na Slovenskem odvisne od nemškega alhololnega kapitala, pa ni abstinent — ta ne misli ali pa laže.

Doli z alhololnim kapitalom in njegovim priveškom! Doli z alhololom! Naj živi reforma alhololnega gospodarstva! Naj živijo brezalkoholne gostilne! Naj živi abstinenta!

Proč z Ogrizkovo gostilničarsko listo, proč z našo narodno in socialno sramoto.

Abstinenti.

Opomba: V celjskem volilnem boju kandidirajo 3 liste in 6 strank, a žal niti enega abstinenta nimajo na listah kot kandidata. To govori za knjige.

Liboje. V tukajšnji tovarni že dalj časa opazujemo neke zelo pridne delavce, ki so nekaj poprej z odprtimi usti vpili in prosili za osemurni delavnik, danes ga pa zlorabljajo v škodo dobrih delavcev. To je nesramnost! Delajo n. pr. pred šihom in po šihatu, pa to jim še ni dovolj, tudi v nedeljah in praznikih ne marajo počitka. Da ne bom vseh razžalil, jih bom nekaj imenoval: hudobni ali pridni Mihče, Žani in Karel. — Neki mladi sodrug je moral prenehati si svoj borni zaslužek v tovarni prislužiti, ker so mu ga odjedli tisti, ki brez delavske solidarnosti vedno čez uro delajo. Neki drugi počestni sodrug je moral zapustiti delo, ker je ščitil osemurnik. Mnogokrat je prišel na delo, pa ga ni našel, ker so si maso razdelili oni, ki nimajo nikdar dovolj dela, kadar pa vendar prenehajo delati, pa nimajo nikdar dovolj alkohola. Tudi med seboj se seveda ne razumejo. A kljub temu, da toliko zaslužijo, vendar hodijo mnogokrat še razirgani. Kje ste, gospodje, ki nadzorujete delavce? Kaj pravite, g. obratovodja, k temu, da hodijo nekateri tudi ob nedeljah na delo? Skozi dimnik vendar ne prihajajo in skozi zaklenjena vrata tudi ne! Prišel bo čas, ko boste rekli: Ja, die Tellerdreher, verdienen sehr schön — takrat pa ne pozabite, da ne vsi, ampak ločite požrešne na levo in poštene na desno. In kozlov na levi ne vzemite za primer! — Trezen opazovalec.

Dopis iz Trbovelj.

Kljub temu, da imamo v Trbovljah tako hitro pošto — našim čitateljem bo znano, tako čudno je romalo neko ekspresno pismo v Krško — se je vendar vršila tista zaželjena seja dne 17. tm. v Delavskem domu, sklical jo je predsednik s. Krušič. Dnevni red je bil: 1. politični položaj in občinske volitve, 2. pomen gospodarske organizacije „Sloga“.

V prvi točki je dobil besedo s. Rinaldo, ki je naglašal, da je nujno potrebno intervenirati na srezki in oblastni upravi radi občinskih volitev. Če že ne bomo intervenirali s kakšno deputacijo, moramo vsaj pismeno. Politični položaj se je v naši državi spremenil. Teror Pašiča, Pribičeviča in Žerjava, ki je razpustil po zakonu pravilno izvoljeni občinski odbor, v katerem so komunisti dosegli večino, je menda prenehal.

Volitve se še niso vršile, čeprav se je volilni zakon potem spremenil in je bilo uveljavljeno, da se morajo povsod, kjer se bili obč. odbori razpuščeni, do konca februarja 1922, če se motim, vršiti nove volitve. Naša organizacija se je po svojih zastopnikih, ki so se udeležili gerentske seje na kateri so se morale stranke izjaviti, ali se zadovolje v povečanjem gerentskega sosveta, ali pa zahtevajo nove volitve, izjavila za volitve in je sočasno odpoklicala svoja zastopnika v gerentskem sosvetu. Tudi druge stranke so dale pismene izjave za razpis volitev, tako n. pr. narodno socialna, nekatere so se pa takrat na seji izjavile in so bile njih izjave protokolirane. Ta skupni sklep je bil potem odposlan pokr. upravi. Naj omenim le toliko: zastopnik SLS se je izrekel za takojšnje volitve, zastopnik demokratov, g. Goropevšek, je izjavil, da je njegova stranka tudi za volitve, če bi pa zmigale stranke, ki bi ne bile zmožne voditi občino, potem je njegovi stranki ljubše, da ostane gerent. Zastopnik Trboveljske premogokopne družbe se je izjavil, da zahteva družba zastopnika v sosvetu, če ostane gerent. Iz teh izjav je razvidno, čemu se volitve v naši občini zavlačujejo, a drugod so že povsod bile.

Potem je govoril s. Krušič, da ravno sedaj tudi druge stranke nekaj glede volitev sklepajo. Sestanek naj določi smernice, katero stališče naj zavzame kot predsednik, če pridejo druge stranke s kakšnimi predlogi glede skupne intervencije pri oblastni upravi.

Po kratki razpravi je bila sklenjena nato naslednja resolucija: Kraj. organizacija SSJ v Trbovljah je na svoji seji dne 17. 9. t. l. sklenila sledečo resolucijo: Občina Trbovlje kot tretja največja občina na Slovenskem silno trpi radi neurejenih gospodarskih razmer v občini. Že nad pet let čakajo tukajšnji davkoplačevalci na občinske volitve ter da bodo potem legalno izvoljeni občinski zastopniki upostavili redne gospodarske razmere.

Že večkrat so se izvršile vse priprave za občinske volitve, kar je občini povzročilo mnogo stroškov, ali vendar se volitve niso nikdar izvršile.

Da se upostavi redne gospodarske razmere da pridejo tukajšnji davkoplačevalci do svojih pravic, da se jim da možnost odločevati v zadevah, ki interesirajo vse občane, naj se izvedejo volitve.

§ 34. zakona o volitvah v občinske zastope naj se popolnoma razveljavi, uvede naj se čisti proporc, kakor je določena za druge, manjše občine. Trbovlje, 17. 9. 1924.

Kraj. org. SSJ.

[Op. poročevalca: s. Krušič je bil poverjen, da resolucijo stilizira, podpiše in odpošlje, zato morda njen tekst, kakor sem ga napisal, ni popoln. Kolkor se spominjam, je bilo še sklenjeno, naj oblast sodeluje pri volilnih pripravah, na pr. sestavi oz. dopolniti volilnih imenikov.]

K 2. točki dnevnega reda je rekel s. Krušič, da je sprejel neko čudno sestavljeno in spisano zahtevo za sklicanje seje. Čudno se mu zdi, ker je vsak dan v pisarni, pa nobeden izmed tistih, ki so zahtevo podpisali, ni izrekel želje, da naj skliče sejo. Zvedel je pa od nekaj ljudi že prej, da se godi nekaj za njegovim hrbtom. Če bi ne bil ravnno šod, bi se on ne bil oziral na zahtevo za sklicanje seje. Oglasil se je nato s. Pencl, ki je povedal, da je on povzročil, da se je zahteval sestanek. Sicer je on že na seji strokovne organizacije zahteval od Krušiča, naj skliče sestanek z ozirom na sumničnega radi nekupa delnic „Ljudske tiskarne“, za katere je prejel denar s. Bernot. Do danes nima „Unija slov. rudarjev“ nobene delnice, edino poštno položnico ima za izkazilo, da je poslala 750 Din. Isto je pri politični organizaciji, ki je tudi dala 750 Din za delnice. Zato je zahteval od Krušiča, da se položaj razčisti in da povabi na sestanek tudi strankinega tajnika, s. Bernota. Nikar pa ne sme misliti na kakšno zahrbtnost, ker da mu je že v nedeljo popoldne povedal, ko je bil Klenovšek v pisarni in ga [Krušiča] opominjal, da bo treba nekaj ukreniti radi obč. volitev. Povem ti tudi, da ima že s. Rinaldo nekaj pripravljene, da ne boš rekel, da se zahrbtno dela. Tudi s. Rinaldo je nato odbil sumničenje o zahrbtnosti, ker v skupnem razgovoru so sklenili Pencl, Polak in on, da se skliče članski sestanek in se zato pridebe zaupniki, da bodo zahtevo podpisali. Na željo enega samega človeka predsednik ni dolžan sklicati niti vseh zaupnikov, tem manj še članski sestanek, ki je bil pa vendar zelo potreben.

S. Krušič je potem potrdil, da nima organizacija ne delnic, ne denarja, ki ga je za delnice prejel s. strankin tajnik. S. Rinaldo je izjavil, da mu ni znano, kdaj da bi bila kraj. organizacija dala 750 Din za delnice, pač pa da je on svojčas kot predsednik organizacije pri Splošnem kreditnem društvu plačal 2000 K za delnice in nima še nobene delnice v rokah, da se bo pa o tem informiral.

Druga točka dnevnega reda se je rešila tako, da skliče s. Rinaldo sestanek članov „Sloga“, na katerega povabi s. Bernota.

Naprej!!

Za vsakega novega naročnika, ki ga pridobiš in obraniš, boš imel enomesečno naročnino odpuščeno.

Idejno smo zmagali na celji črti. Zdaj gre še za to, da razširimo naše vrste, to pa je mogoče edinole z razširjenjem našega dnevnika „Napreja“. Sam se pa „Naprej“ ne more razširjati, ker je pretesen in začelnikom ne more biti všeč, dokler ga popolnoma ne razumejo. Zato je treba nove naročnike pridobivati z osebno razlago in tudi ohraniti jih je mogoče le z neumornim razlaganjem in pojasnjevanjem. Kdor to delo vrši, zasluži priznanje, in uprava „Napreja“ mu ga bo dala na ta način, da mu bo potem, ko bo novi naročnik plačal že pet mesečnih naročin, poslala tozadevno priznanje in obenem potrdilo, da je s tem priznanjem plačana enomesečna naročnina „Napreja“.

Kdor bo v teku enega leta dobil 10 takih priznanj, dobi za seje novo priznanje s potrdilom, da je plačana dvamesečna naročnina.

Potrudite se, sodrugj, čas še ni bil nikdar tako ugoden. V enem mesecu lahko podvojimo število naročnikov. Takrat bo „Naprej“ takoj cenejši.

UPRAVA „NAPREJA“.

UTRINKI.

„Naprej“ bo zmagal zato, ker ga pišejo delavci sami. Pišite še bolj, da pride zmaga tem preje.

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne, ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na ves nego vi nanje!

Proletarci!

Gostilne in kavarne, ki nočejo vašega lista, najbrž tudi vašega denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot.

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

26. X. Tiskarna bratov Kumanec v Krškem. 1000

POZORI!

Delavci kupujte kruh iz pekarn

Iv. Oberžana.

Zahtevajte ga po vseh gostilnah, trgovinah in kavarneh. Točna postrežba. Se priporoča Ivan Oberžan za Kresljo 12. Poleg gostilne Janžek v Celju.

Širite naš tisk!

Tukaj čitajte!

Varčujte z denarjem

pri nakupovanju manufakturnega blaga ter prepričajte se pred nakupom o ogromnem znižanju cen

edino pri

Hladin & Dobovičnik

Presernova ul. 14 Celje Gosposka ulica 15

Ni vam več potrebno

godrjeti radi draginje, ker sedaj lahko dobite vse vrste blaga za obleke in perilo pri trdki

I. N. ŠOŠTARIČ, MARIBOR, ALEKSANDROVA CESTA 13

po zelo znižani ceni

na pr. sukno po 60—, 70—, 90—, 100 Din itd. platno po Din 11—, 14—, 16—, 20— itd. izgotovljene srajce Din 44—, 50—, 56— itd., spodnje hlače po Din 32—, 34—, 40— itd. Izgotovljene obleke, plače in drugo za vsako ceno. Železničarji dobijo blago tudi na obroke.

Bonboni, čokolada, pecivo

velika izbira, — solidna postrežba
Specialna trgovina s kandili na debelo

Josip Vitek

Ljubljana Krekov trg 8
[zraven Mestnega doma.]

Zadružna elektrarna na Vrhniki r. z. o. p.

razpisuje mesto

elektromonterja in obratovodje

s takojšnjim vstopom. Ponudbe naj se vpošljejo s kratko navedbo službenih mest in plačilnih pogojev na gorajo zadrugo.

UČITELJSKA TISKARNA

LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA ŠTEV. 6

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

SKOVINE

ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE PLAKATE IN VABILA ZA VESELICE
LETNE ZAKLJUČKE

NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV, KNJIG, BROŠUR ITD.

Stereotipija

Litografija